

Sigitas Geda
Baltoji varnelė

Putinų žydėjimas

Ant kalno putinėlis,
Pakalnėj vandenėlis,
Balti žiedai putino
Man galvelę apkrito.

Aušrelė aušrojo,
Gaideliai giedojo.
Daug mažų oželių
Ant kalnelio šoko.

Daug mažų oželių,
Dar daugiau vaikelių,
Su tom rožem, su lelijom,
Su baltaisiais putinėliais.

Vandenų vandenėliais,
Šaltais šaltinėliais,
Baltaisiais oželiais,
Raudonais gaideliais.

Motule, motule,
Senagalvėle,
Tai gražūs putinėliai,
Tai baltas mūs kaimelis.

Gyvulėlių skraidymas

Visus gyvulėlius
Sunku apsaityti,
Bet kiekvienas moka
Po dangų skraidyti.

Skrenda žiogelis,
Iš linksmumo žalias,
Skrenda avelės
Ir karvytės žalos.

Kiekvienas paukštelis –
Reikia tik girdėti –
Kaip mažas žmogelis
Moka kalbėti.

O jūrų žuvelės
Susėdo ant dugno
Ir giesmeles gieda,
Susikūrę ugnį.

Vaikeliai, vaikeliai,
Greičiau atsibuskite,
Rūtų daržely
Išdygo arkliukas.

Pavasarinis ganymas

Albinui Žukauskui

Maži gyvulėliai
Gražiai sugyvena,
Bliaudami bėgioja
Po žalią pievelę.

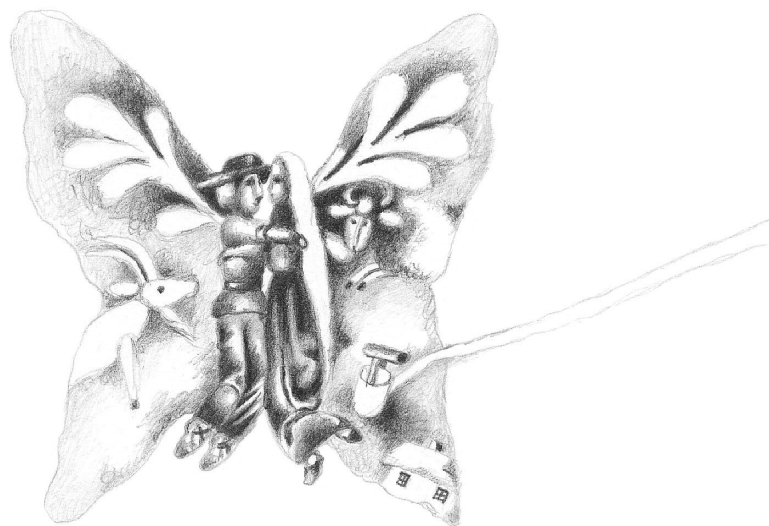
Balti veršiukėliai,
Avelės, ožkeliai
Gražiai vaikštinėja
Raudonais pulkeliais.

Karvytės lekioja,
Akeles kraipinėja,
Lyg būtų ne žemės –
Dangaus padarėliai.

Aukštybėm paplukęs
Dangus mėlynuoja,
Iš tolimo krašto
Parskrenda žąselė.

Rūtelės sudygo –
Penkios šešios šakos,
Ten piemenys guli
Su baltom piemenėm.

Visas kaimas laksto –
Ką dabar darysi!
Maži piemenėliai
Botagėliais pliaukši.

Dar vienas pavasarėlis

Sakalėli margas,
Žirgeli šyvasai,
Atsibudo žmonės, dilgės,
Augalai ir dvasios.

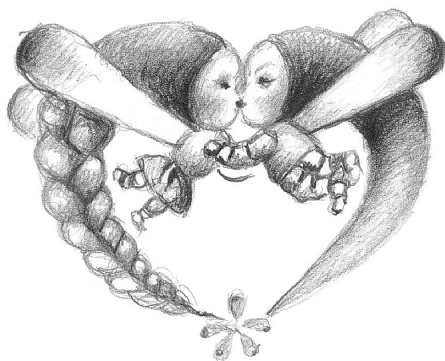
Labai labai baltos,
Išlėkė iš tvartų,
Visos kumelaitės
Auselėmis karmo.

Kumelaitės baltos,
Baltesni sparneliai,
O aplinkui erdvių erdvės,
Žalumų žalumai.

Sužaliavo tulpės,
Akmenys, saulelė,
Pumpuruoja senos klumpės,
Drožiamos senelio.

Pastovėk, saulele,
Gelta ir raudona,
Skrenda lekia vanagėlis,
Sparnai vėdaluoja.

Danguje žydruoja
Baltos karalijos,
Žemės vėjyje siūbuoja
Rūtos ir lelijos.

Vakaras prie televizoriaus

Labai geras daiktas
Yra televizorius,
Vos tiktai nubudęs,
Aš galiu išvysti jus,
Pasaulio vaikai!

Anas nosį krapšto,
Nesimoko rašto,
Kitas atsikėlęs –
Kaip žvėris pašėlęs!

Labai geras daiktas
Yra taip žiūrėti,
Gėles ir mėnulį,
Ir sniegą regėti.

Viską, viską, rodos,
Aš dabar matau,
Lyg pasaulio knygą
Sėdžiu ir skaitau.

Bet nereik užmiršti,
Kad tikra gėlė
Visai kitaip auga,
Kitaip žiedą kelia.

Daugiau nežiūrėsiu, –
Pasaulį stebėsiu!
Nebent vakare,
Nebent vakare,
Kai gėlelės miega,
Kai apšviečia sniegą
Žvaigždėlė žydra!

